

SZÜTS ZOLTÁN

költő kerti székkal a szájában

*köröket írok le, csöppnyi, precíz
köröket az új benzinkút körül
míg a háttérben a család örül,
már-már ujjong hogy majd milyen új íz,*

*hogy majd milyen mennyei íz árad
az új székekben ülve a kávéból,
érte a pályát a költő befutja,
székek között vezet benzinkútja,*

*az édes cukorfalatként belőtt,
rózsaszín műanyag székek előtt,
pizsamában megírt cikk stáció*

*a deli déli magyar náció
létét elemzi gonddal a végekre,
míg befut a pénz a kerti székekre*

édenkert

*zöldségeket, kis furcsa zöldségeket
beszélék, hogy szószban a csomók öntelt,
kis felfújt zöldségek a makaróni
öntetben, hát nincs más, le kell róni*

*a kegyeletet zöldségeim iránt,
szétnyomni a sok gaz csomót, majd ránt-
ottát készíteni reggel egymásnak,
s meleg őszi délutánon másznak*

*majd ezüst gereblyéink az avarban,
és az aranysárga répák zavartan
lesik, virágzik kertünkben az éden,*

*s nem veszünk össze az ebéden,
hát nem kutya, nem is eb ez az éden,
szép reggel van, és mi eszünk egy pléden*

zuhanyszó net

*buta vagyok, duzzogok a cicával,
közted és köztem fürdőszobafal,
micsoda komolytalan egy barikád,
míg fürdesz, kedves, illatos a kád,*

*az Úr, a nagy hal ász tört énetbe
helyez, s mosolyogsz kedvesem, egy netben
vagyunk, puha kezed a vízből kimer
egy újabb verssort, mondd meg, hogy ki mer*

*kivégző, kínzó és megszegyenítő
eszközöket kiállítani, hát
kérem szépen, ugyanaz a lemez,*

*s én hülye, milyen önmarcangolás ez,
lubickolsz, mint halak a hálóban,
megnyugszom, kedves, hallak a hálóban*

hollywood multiplex sklerozis

*gyengéden érintem meg a tányért, amelyből ettél
becskereken, megérintem a kis repülőtányért, mely e tél-
en még ismeretlen volt neked,
s otthon is minden súlyosnak tűnt, még a por is teher*

*volt, a finoman osonó várospar, s nem hittem, hogy marsra
leszálló szondát egyszer majd otthon élőben nézünk, marsra
szoktattak otthon minket, másra
sajnos nemigen, s így leginkább tamásra,*

*a hitetlenre hasonlítok, tányért, mint bizonyosságot érintve,
a gyengédség eszközének tekinteni még
a kést is, mellyel kis aranymetszett-
eket készítek a versben, s tetszett,*

*bevallom, ahogy ezeket feltaláltam,
hogyan én nem én vagyok immár,
és a lábam sem a lábam,
nehéz kimozdulni a nézőtérből, s érzem, hogyan vál-*

*lik valós ággá a jelen állapot, a moziban ülés után, hogyan
tudatosodik, hogy valóban itt vagy, hogy an-
gyal vagy, s földön túli*

*találkozás ez, s én már körülöttem keringek,
de ez nem a tehetetlenség, melyből ébredem, ingek
hosszú sorát próbálom fel, mielőtt átölellek*